

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

Ref.: 261LGS17081700001

A LA MESA DE LA COMISSIÓ D'INVESTIGACIÓ SOBRE L'OPERACIÓ CATALUNYA

Lluís Guinó i Subirós, diputat, Roger Torrent i Ramió, diputat, Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, membres de la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya, presenten, d'acord amb el que estableix l'article 66.6 del Reglament del Parlament, les propostes de conclusions següents per tal que, una vegada debatudes a la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya, siguin incloses en el dictamen que ha d'ésser debatut pel Ple del Parlament.

CONCLUSIONS DE LA COMISSIÓ D'INVESTIGACIÓ DE LA OPERACIÓ CATALUNYA DEL GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ

INTRODUCCIÓ

El 21 de juny de 2016, un mitjà de comunicació (diario Público) feia públiques unes converses altament inquietants. El diàleg el protagonitzaven el ministre de l'Interior espanyol, el Sr. Jorge Fernández-Díaz i el Director de l'Oficina Antifrau de Catalunya, el Sr. Daniel De Alfonso Laso i l'havien mantingut dos anys abans de que transcendís (els dies 2 i 14 d'octubre de 2014). El contingut de les converses no només suposava un sotrac informatiu de primer ordre sinó que, i això és el rellevant, posava de manifest unes pràctiques incompatibles amb l'estat de dret. El relat que s'hi podia resseguir remou els propis pilars de la democràcia.

En síntesi, els dos alts càrrecs explicaven, en una espècie de confessió (òbviament involuntària), el funcionament d'una conxorxa per tal d'implicar polítics catalans en casos de corrupció. I per fer-ho, dibuixaven un mapa en el que càrrecs polítics espanyols, policia, fiscalia i periodistes treballaven coordinadament per tal de posar-la en pràctica. Les sinistres afirmacions que es van fer aquells dos dies en el despatx del ministre van generar un alt grau de preocupació a la societat catalana.

La conversa semblava confirmar, doncs, el que en termes periodístics s'havia anomenat ja "Operación Catalunya". I que mai abans s'havia pogut demostrar. Se'n parlava però no es podia definir amb precisió. És en aquest sentit que cal fer un reconeixement al professionals de la informació que abans i després de

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

L'aparició de les gravacions han sostingut que aquesta operació existia i n'han anat explicant els detalls. Si bé es cert que, per una banda, tot el que hem anat sabent ha anat escandalitzant a la ciutadania, per altre costat també cal dir que aquest tot aquest afer ha servit per reconciliar-nos amb una determinada manera de fer periodisme. Així doncs, no ens queda altra cosa que, d'una manera solemne, agrair la tasca feta per molts professionals i mitjans. Especialment aquells a qui el fet de signar determinades informacions els ha costat intimidacions i amenaces.

Tornant als fets i a la "Operación Catalunya". El que es dibuixa és una maniobra planificada i executada per determinades estructures essencials de l'estat espanyol duta a terme a través de pràctiques al·legals i il·legals. Amb la voluntat manifesta de destruir el procés independentista català mitjançant el descrèdit públic. La conversa, no només apuntava sinó que concretava. De fet, desgranava un seguit d'accions que es poden considerar extremadament greus des de la perspectiva institucional, legal i fins i tot democràtica. Fets que podien atemptar contra la dignitat i els drets no només de persones específiques sinó, fins i tot, d'idees polítiques. Fets, en definitiva, que es poden considerar directament delictes.

Es per això que des d'aquell moment el Parlament de Catalunya, en tant que dipositari de la sobirania nacional, va decidir crear una Comissió d'Investigació. Amb l'objectiu principal i últim d'escatir si el que es plantejava en aquelles converses tenia fonament real o no.

L'important, no era només determinar si hi havia hagut persecució policial, judicial i mediàtica de determinats polítics en tant que representants d'un projecte vàlid sinó, sobretot, dilucidar com s'havia fet això. Ja que, si era cert tot el que s'apuntava, no es podria parlar només d'esclètxes. Si tot el que s'hi deia es revelava com a real, el que es constataria es que el sistema que ha sustentat el règim del 78 està corcat. I això, per extensió, posaria la pròpia idea de democràcia espanyola en qüestió.

La Comissió, per tant, tenia la missió de poder investigar a l'entorn d'aquestes converses i de tota la informació que se'n desprenia. Es per això que es va sol·licitar la presència de diversos compareixents de l'àmbit polític-institucional, policial, judicial i periodístic. Finalment es va aprovar la compareixença de 54 persones, que posteriorment es van ampliar, a petició de diferents grups parlamentaris i motivat pel contingut de compareixences que s'esdevenien a la comissió. D'aquestes, n'han comparegut 21.

Així doncs, una part important dels compareixents citats no s'han presentat. La major part dels representants polítics de l'estat, dels càrrecs policials i alguns periodistes no han acudit a les repetides cites en la que els ha reclamat la presència de la Comissió. Aquesta actitud representa un flagrant incompliment de l'article 502.1 del Codi Penal. Aquest article, efectivament, remarca la obligato-

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

rietat de comparèixer en qualsevol comissió d'investigació a la qual se sigui citat. Ens sembla per tant, que la no assistència no només constitueix un acte de deslleialtat institucional i de menysteniment cap a la sobirania de Catalunya representada per aquest Parlament sinó que també representa un delictes. És en aquest sentit que reafirmem la necessitat de traslladar aquest fet als tribunals i per això estem satisfets amb la decisió presa per la Mesa del Parlament de querellar-se contra els que no hi han volgut acudir.

Sigui com sigui, de les aportacions fetes pels compareixents que sí s'han presentat a les cites així com les confirmacions que hem pogut obtenir a través de l'estudi d'altres informacions paral·leles. Podem constatar que:

1. DESENVOLUPAMENT DE LA COMISSIÓ

- 1.1. La responsabilitat dels representants polítics al Parlament de Catalunya en la comissió d'investigació sobre l'Operació Catalunya és la d'intentar aclarir l'existència i l'abast d'uns fets i determinar com ha succeït l'anomenada Operació Catalunya per a demanar-ne responsabilitats polítiques i concloure si hi ha també responsabilitats penals que s'hauran d'investigar pertinentment per l'àmbit judicial.
- 1.2. La no implicació de diferents formacions polítiques per assistir i desenvolupar allò que ha acordat el Parlament i que forma part del pla de treball de la comissió d'investigació posa de relleu la manca de voluntat per a investigar uns fets que atempten directament a l'essència de la democràcia.
- 1.3. Constatar la manca de voluntat del govern del PP per a col·laborar en l'aclariment d'uns fets molt greus en un estat democràtic i de dret, tenint en compte que en la vessant política de l'Operació Catalunya hi apareixen els màxims representants del govern actual, el President i la Vicepresidenta i com un dels actors principals un exMinistre, el Sr. Jorge Fernandez Díaz, que actualment és membre del Congrés de Diputats.
- 1.4. Afegir una voluntat d'obstruccions a la tasca del Parlament de Catalunya pel sol fet de demanar, per part del govern espanyol, un dictamen al Consell d'Estat per a resoldre la pertinència d'atendre el requeriment de compareixença per part d'un parlament autonòmic i voler-hi fer cabre no només els càrrecs polítics i de l'administració en actiu, sinó aquells que van tenir una alta responsabilitat en el passat i qualsevol membre dels cossos i forces de seguretat de l'Estat en actiu o en qualsevol altra situació administrativa.
- 1.5. Aquest bloqueig es manifesta també en el fet que en el dictamen s'inclougué també la documentació demanada pel Parlament de Catalunya a diferents organismes de l'estat, bàsicament dependents del Ministeri de l'Interior.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

- 1.6. És un deure denunciar i fer investigar si les persones que han estat cridades per acord de comissió a comparèixer com a testimonis i que han estat citades amb reiteració i amb l'advertiment corresponent incorren en el delictes de desobediència que tipifica l'article 502.1 del Codi Penal.

2. LA NATURALES A DE LA OPERACIÓ

- 2.1. La "Operación Catalunya" és una conspiració per intentar frenar la dissidència política, particularment el moviment independentista a Catalunya, que s'ha dut a terme, al menys, durant els anys en que Jorge Fernández-Díaz (2011-2017) ha estat ministre de l'Interior espanyol.
- 2.2. Es concreta en un seguit d'actuacions de caràcter polític, policial i d'intel·ligència que han buscat reduir el suport social de l'independentisme en tant que opció política mitjançant la descredició.
- 2.3. La naturalesa d'aquesta operativa, per tant, és reputacional. El que es pretenia era associar en l'imaginari col·lectiu de la societat catalana i espanyola un moviment polític legítim, democràtic i pacífic com l'independentista a pràctiques fraudulentas. Per això, i de manera específica, el que es buscava era associar als líders polítics i cívics independentistes a la corrupció.
- 2.4. La lògica sinistre que hi ha al darrera és, per tant, simple. Si la població de Catalunya pensa que aquells qui lideren el moviment independentista estan lligats a casos delictius, tot el que defensen (projecte i idees) queda invalidat. D'aquesta manera, s'atempta contra les bases ètiques i morals del moviment i, en conseqüència, molts ciutadans que poden assumir aquest plantejament som el seu, l'abandonen.
- 2.5.1, com que per als ideòlegs d'aquesta operació, l'independentista és un moviment piramidal -de dalt a baix-, la voluntat de criminalització del mateix passava per les imputacions, sospites i calúmnies a determinades cares visibles del moviment. La idea que inspira totes les accions és que "tallant" els caps, s'acabava amb la resta.
- 2.6. Per fer-ho es creaven informes policials que es construïen en base a la barreja d'informacions falses amb dades obtingudes de manera fraudulenta i amb elucubracions de procedència ambigua o anònima. Amb la idea final de fabricar un relat que donés aparença de cas autèntic i contrastat per a poder-lo, posteriorment, traslladar a la premsa i/o judicialitzar.
- 2.7. Seguint aquesta metodologia d'actuació s'ha perseguit a polítics com Artur Mas, Oriol Junqueras o Xavier Trias, entre d'altres. Però també lideratges de la societat civil com l'aleshores presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana, Carme Forcadell. I no es pot descartar, en cap cas, de que el llistat de persones investigades i espiades sigui molt superior. Segurament, podem

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

incloure-hi tots aquells i aquelles que hagin tingut un paper destacat en aquest procés.

- 2.8. Amb tot, podem assegurar que es tracta d'una causa general contra l'independentisme en la que no s'han perseguit pràctiques sinó persones. No s'ha manat investigar fets sinó noms.
- 2.9. Podem concloure, en definitiva, que s'han inventat o intentat inventar proves i crear casos inexistents. Però també, podem asseverar que determinades informacions relacionades amb casos concrets han estat silenciades i amagades al llarg dels anys mentre el context polític a Catalunya era un (marc autonomista i independentisme minoritari) i que només s'han fet públiques i perseguit quan aquest context ha canviat (creixement suport dret a decidir i independència). Això, també és operació Catalunya.
- 2.10. Tampoc es pot descartar que determinades informacions personals hagin servit per exercir algun tipus de xantatge polític a determinades persones. Com s'ha denunciat en algun cas.
- 2.11. L'interès real, doncs, no és en cap cas acabar amb la corrupció política existent, i els determinats casos que puguin haver-se donat a Catalunya, sinó estrictament partidista. El que es perseguia era afavorir determinats interessos polítics contra la independència de Catalunya.
- 2.12. En definitiva, s'han posat els instruments que té l'Estat al seu abast al servei d'una conxorxa. Per això podem dir que estem davant d'un exercici clar de guerra bruta. És a dir, pràctiques il·legals i il·legítimes dutes a termes per determinades estructures fonamentals de l'estat amb objectius incompatibles amb els pilars bàsics de la democràcia i l'estat de dret.
- 2.13. No parlem doncs, d'una maquinació d'un govern o d'un partit sinó d'una operació d'Estat.
- 2.14. Per a desenvolupar-la s'han utilitzat el que popularment es coneix com a clavegueres de l'estat i que no seria altra cosa que l'ús fraudulent del poder (polític, coercitiu i comunicatiu), de subterfugis legals i de recursos propis de l'estat amb fins espuris incompatibles amb els drets més elementals.
- 2.15. Ens trobem davant de pràctiques més pròpies d'una dictadura i que se sostenen, des d'un punt de vista filosòfic, sobre la idea de que la raó d'estat ho justifica tot. En aquest cas, la unitat de l'estat. Passant per sobre de la voluntat popular d'una part i dels principis democràtics de l'altra.
- 2.16. La "Operació Catalunya" com a exercici de guerra bruta desenvolupat en ple segle XXI, té un caràcter essencialment difamatori. Òbviament no es planteja la violència física, però si l'atac al prestigi social de determinades persones. En conseqüència, per tant, es desenvolupa sobretot en espais mediàtics.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

- 2.17. El seguiment il·legal de persones relacionades amb l'independentisme s'ha anat confirmant a mesura que ha anat avançant la Comissió d'Investigació. Tanmateix, ens queda un element també per resoldre pel que fa als atacs que determinades estructures de l'estat hagin pogut fer cap a Catalunya. Queda per investigar què volien dir el ministre de l'Interior i el Director de l'Oficina Antifrau quan diuen que "les hemos destrozado el sistema sanitario". En aquest cas ja no parlem només de drets individuals sinó col·lectius. No es refereixen a idees polítiques sinó a condicions materials dels ciutadans d'aquest país. Finalment, cal determinar doncs, si la "Operación Catalunya" també ha atacat l'estat del benestar dels catalans i les catalanes, únicament i exclusiva per finalitats partidistes.
- 2.18. La majoria de compareixents destaquen que aquesta operació es posa en pràctica durant els darrers anys, coincidint amb el procés sobiranista a Catalunya i també coincideixen a destacar que el que moment inicial se situa en la gravació de la conversa que Alícia Sánchez Camacho i Victòria Álvarez van tenir el 7 de juliol de 2010 en un conegut restaurant de Barcelona.

3 EL MÈTODE:

- 3.1 La "Operación Catalunya" té un mètode d'actuació que s'ha repetit en més d'un dels casos analitzats. Sempre amb pautes similars que es poden traçar perfectament i que, en conseqüència, ha esdevingut sistemàtiques.
- 3.2 No es tracta, en conseqüència, d'una actuació aïllada i descontrolada de diversos policies, periodistes i membres de la fiscalia que escapen a les pautes i els controls que marca la llei, sinó que estem parlant d'una conducta planificada, estratègica i orquestrada políticament amb coherència amb uns objectius partidistes.
- 3.3 Darrera, per tant, hi ha una organització concreta. Amb una jerarquia pròpia (més enllà de la formal policial), amb rols individualitzats determinats i amb objectius generals. Per simplificar-ho, s'ha parlat des d'alguns àmbits d'una "policia patriòtica". I fins i tot, alguns dels compareixents han parlat obertament "d'organització criminal" o de "política criminal".
- 3.4 Es pot dir, però, que aquesta estructura policial malgrat que amb organització i amb persones parcialment diferents, no és un factor nou. Existeix des de fa temps. De fet, probablement constitueix una constant present en tota la democràcia espanyola de tal manera que molts dels seus elements provenen, fins i tot, del règim anterior (franquisme) i s'han mantingut en l'actual règim. Han existit altres operacions del mateix estil contra dissidència política, per fer front a l'independentisme en altres moments d'aquest període històric.
- 3.5 Cal dir que, en gran mesura, la "Operación Catalunya" ha estat possible perquè la Cuerpo Nacional de Policía no ha estat mai depurat d'elements d'origen, mentalitat i actuacions franquistes. Elements que no només no se'ls ha apartat

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

sinó que se'ls ha mantingut en càrrecs de comandament. Es aquest substrat el que ha permès -insistim, no només en aquesta operació concreta sinó al llarg de la democràcia- fets com els que s'han posat de manifest en aquesta comissió.

- 3.6 Pel que fa expressament als casos concrets d'aquesta maquinació, cal dir que, en tots, el recorregut s'ha iniciat sempre amb investigacions policials prospectives. És a dir, aleatòries i amb caràcter persecutori. I aquesta és una pràctica expressament prohibida per la Llei d'Enjudiciament Criminal. En concret, a través del seu article 295: «En cap cas els funcionaris de policia judicial poden deixar transcórrer més de vint-i-quatre hores sense donar coneixement a l'autoritat judicial o al Ministeri Fiscal de les diligències que hagin practicat, excepte en els casos de força major i en el que preveu l'apartat 2 de l'article 284.»
- 3.7 Dit en altres termes, la llei i la més elemental defensa dels drets fonamentals dels ciutadans, especialment la presumpció d'innocència, impedeix expressament que la policia, en el marc de la seva actuació indagadora, pugui actuar al marge del coneixement de l'autoritat judicial. I en aquest cas, s'ha fet permanentment.
- 3.8 Les investigacions, doncs, no s'originaven a partir de cap denúncia prèvia, de cap ordre provinent de fiscalia i en cap cas estaven efectuades sota control judicial. S'apuntava a la persona que es volia empaitar i partir d'aquí es buscava. I encara més, independentment de l'origen, un cop iniciades aquestes indagacions, no eren traslladades a la jurisdicció judicial.
- 3.9 Les unitats policials dedicades a perseguir l'independentisme elaboraven els informes policials falsos. Manipulaven i confabulaven per tal de generar un relat creïble i inculpatori. En paraules planeres del ex cap d'assumptes interns Martín-Blas: "Alguien le ponía sal y pimienta". Aquests informes no eren traslladats a la fiscalia ni a cap jutge sinó que es filtraven oportunament a determinats mitjans de comunicació. A partir d'aquí, esdevenien notícia i generaven la sospita buscada.
- 3.10 Exemple d'això poden ser els informes que s'han atribuït a la UDEF (Unidad de Delincuencia Económica y Fiscal) però que en realitat aquesta unitat n'ha negat l'autoria. Eren documents publicats amb el seu segell però sense signar, sense número de registre. En definitiva, sense complir els protocols necessaris. I això no obstant, són informes que ha servit per il·lustrar informacions periodístiques que han servit per generar ombres de dubte sobre polítics catalans. I que han donat peu, i això encara és més greu, a processos judicials.
- 3.11 Un cas paradigmàtic i significatiu és, precisament, l'informe atribuït a la UDEF en el que s'associava al president Artur Mas a comptes en bancs situats en

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

paradisos fiscals i que va publicar el diari “El Mundo”. El 19 de novembre de 2012, coincidint amb la campanya de les eleccions al Parlament de Catalunya que s’havien de celebrar el dia 25 del mateix mes.

- 3.12 Per això, concloem que determinats mitjans de comunicació han estat part essencial de la trama ja que han ajudat a través de la publicació –sense cap mena de contrast- de les informacions que els han fet arribar des de la policia, contribuint així a la generació d’un estat d’opinió concret. Es pot acabar reconeixent que entre les cúpules del CNP i, sobretot, del Ministeri de l’Interior hi havia una estreta relació amb directors de mitjans de comunicació que han publicat als dictats del que convenia políticament als responsables d’aquesta trama. En termes del Ministro: “periodistes gacetilleros”.
- 3.13 Caldria fer també una investigació judicial sobre aquestes praxis dutes a terme per aquests mitjans. No en va, si els responsables de publicar determinades informacions ho feien sabent que procedien d’informes falsos o investigacions irregulars estaven col·laborant conscientment en una manipulació informativa tendent a influir políticament. I això, pot ésser també considerat perseguible penalment. I en qualsevol cas, i més enllà de que puguin constituir un presumpte delictes o no, són absolutament reprovables des d’un punt de vista periodístic i democràtic.
- 3.14 Val a dir que ens sembla especialment clarificador en relació al seu paper que determinats responsables de mitjans de comunicació no hagin comparegut en aquesta comissió per tal de poder respondre a les preguntes dels grups parlamentaris. En concret, la Comissió va reclamar periodistes com el Sr. Pedro Garcia Cuartango (director del diari “El Mundo”), Sr. Francisco Maruhenda (director del diari “La Razón”) i Eduardo Inda (Okdiario) però cap d’aquests no han comparegut.
- 3.15 Cal dir que a l’hora de plantejar cadascuna de les accions que acabaven amb l’aparició dels informes i notícies en els mitjans, es jugava amb el calendari polític. Especialment, tenint en compte les comtesses electorals a Catalunya (eleccions al Parlament, eleccions municipals, consulta del 9 de novembre, etc.) amb la finalitat d’acabar afectant l’estat d’ànim de la opinió pública. Això és, influint en la opinió dels electors i per tant, en els resultats de les eleccions. Es tracta, per tant, d’un intent de voler influir il·legítimament en uns resultats electorals. Cosa que, evidentment, constitueix una amenaça per la pròpia democràcia. Es per això que, més enllà de tots els altres presumptes il·lícits penals, es tractaria també d’un hipotètic delictes electoral que caldria investigar judicialment.
- 3.16 En la majoria dels casos, un cop publicades les informacions s’obria la via judicial. A vegades per la denúncia d’alguna associació cívica (en aquests sentit cal destacar el paper del Col·lectiu de Funcionaris Públics “Manos Limpias”)

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

o per la pròpia iniciativa de fiscalia. La judicialització suposava un “blanquejament” de la investigació ja que li donava més versemblança i al mateix temps allunyava el focus de la policia. En aquest sentit, ens sembla particularment clara l’afirmació feta pel propi ministre en les converses amb el Director de l’Oficina Antifrau (gravades els dies 2 i 14 d’octubre de 2014) quan assegura: “Lo ideal es que eso esté en el juzgado, y, si sale nadie sospechará que sale de la Policia”.

- 3.17 Evidentment, la “Operació Catalunya” ha costat diners. Per dur a terme totes i cadascuna d’aquestes intervencions s’han utilitzat recursos públics. No només pel que fa al cost ordinari de l’estructura policial creada expressament sinó, fins i tot, fons reservats de l’estat. Així ho ha reconegut el compareixent comissari Sr. Marcelino Martín-Blas. Aquests fons reservats s’han usat, entre d’altres, per a pagar confidents i per comprar proves. És el cas, per exemple, de les dades sobre un hipotètic compte bancari a Suïssa del llavors Alcalde de Barcelona, Sr. Xavier Trias, que van ser obtingudes a canvi d’una suma considerable de diners.
- 3.18 No s’han pogut determinar el que tota aquesta operació ha suposat per l’erari públic i aquest és un altre element que caldria analitzar amb profunditat donat que podria constituir una clara malversació.

4 ELS PRESSUMPTES RESPONSABLES

- 4.1 Una de les qüestions que s’han procurat escatir per tal de determinar les responsabilitats pertinents és qui estava al darrera, des d’un punt de vista ideològic, de la operació. En aquest sentit, també són extremadament indicatives les converses entre el ministre de l’Interior i el Director de l’Oficina Antifrau (que ningú ha pogut desmentir). D’aquestes se’n desprèn que, com a mínim, la presidència del Govern de l’estat n’era coneixedora. En concret, el ministre reconeix que “el presidente lo sabe”. D’aquí se’n pot inferir doncs (i així ho han apuntat també diferents compareixents), que el president del govern espanyol, Mariano Rajoy Brey, era sabedor d’aquesta conspiració.
- 4.2 Amb tot, no es pot descartar que, més enllà del coneixement i fins i tot la permissivitat i la connivència en relació a la operació no es pot descartar, en cap cas, que l’autoria intel·lectual de tot aquest entramat no se situï exactament a l’entorn més immediat de la presidència de l’estat espanyol. Donat que la competència directa sobre els assumptes de seguretat i intel·ligència correspon a la vicepresidenta del Govern espanyol, la Sra. Soraya Sáenz de Santamaría.
- 4.3 Per altra banda, també caldria analitzar i investigar el paper que pot haver tingut el Cap de Gabinet del President del Govern espanyol i secretari del Consell Nacional de Seguretat, el Sr. Jorge Moragas Pérez. En aquest sentit, alguns dels compareixents han apuntat la seva vinculació en l’organització de la operació.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

- 4.4 A banda de les ramificacions polítiques, el nucli central de la Operación Catalunya se situa en l'àmbit policial. Específicament dins el Cuerpo Nacional de Policia (CNP), l'estructura del qual es modifica quan el Partido Popular accedeix, de nou, al poder a l'estat espanyol (2011). Bona part dels canvis que imposa el govern del PP responen a la voluntat de respondre contundentment al procés sobiranista a Catalunya.
- 4.5 Amb la reestructuració del CNP, el govern espanyol situa al Sr. Ignacio Cosidó com a Director General de la Policia. És aquest qui dirigeix formalment la policia i qui agafa un organisme ja existent al si del cos, la Dirección Adjunta Operativa (DAO) i li canvia les funcions atorgant-li un component d'intel·ligència policial imprescindible per al funcionament de tota aquesta trama. Al capdavant de la DAO s'hi situa al Comissari Eugenio Pino a qui molts compareixents situen com a peça clau en la materialització de tota l'estratègia políticopolicial.
- 4.6 La Dirección Adjunta Operativa, doncs, esdevé el centre neuràlgic de tota l'activitat d'espionatge, intel·ligència i seguiment policial de polítics catalans.
- 4.7 Integrats en aquest nucli policial (DAO), que no té menys d'un centenar d'efectius i que ha estat plantejada per tal d'executar aquesta operació, s'hi situen policies (la majoria amb rang de Comissari) afins políticament i de la confiança personal del Director Adjunto Operativo, -Sr. Eugenio Pino- i del propi ministre de l'Interior. Són fonamentalment, policies amb molta experiència, amb coneixement intern del cos, amb relacions amb les estructures de l'estat i amb recursos. En alguns casos, fins i tot recursos propis que han posat a disposició de tota la trama.
- 4.8 D'aquesta Dirección Adjunta Operativa (DAO) en depenen dues unitats que són les que es van crear concretament per a executar el que es plantejava des de la cúspide de la operació:
- Unidad de Planificación Estratégica y Coordinación (UPEC)
 - Brigada de Análisis y Revisión de Casos (BARC): depenent directament de la Unitat d'Assumptes Interns de la Policia.

La primera amb vocació de treballar sobre el terreny - a Catalunya- recopilant informació que pugui comprometre als polítics catalans i la segona amb la missió de revisar els arxius per tal de "rescatar" velles informacions, manipular-les, elaborar-les i portar-les a la llum, de nou.

- 4.9 Des d'un punt de vista organitzatiu, totes les informacions estudiades així com bona part dels compareixents, assenyalen com a essencials per al funcionament de tota la trama a:
- Comissari Sr. Marcelino Martín Blas: Responsable d'Assumptes Interns de la Policia, qui assumeix aquesta Brigada de Análisis y Revisión de Casos (BARC).

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

- Comissari Sr. José Manuel Villarejo: Comissari de policia, fora d'escala formal del cos de policia. Agent
- Comissari Sr. José Luís Olivera: Responsable en aquell moment del CITCO (Centro de Inteligencia contra el Terrorismo y Crimen Organizado).
- Sr. Daniel De Alfonso Laso: Director de la Oficina Antifrau.

4.10 Un altre element fonamental per entendre tot el funcionament d'aquesta maquinària és el Sr. José Ángel Fuentes Gago, Inspector de Policia que va ser Cap de Gabinet del DAO. Una càrrec que no existia anteriorment i que es crea per donar-li cabuda i poder en el marc de l'estructura. Fuentes-Gago, home de confiança de Pino, participa activament d'alguns dels episodis més rellevants d'aquesta operació. S'ha posat de manifest, per exemple, que és ell qui amb el Comissari Martín-Blas es desplaça a Barcelona per pressionar els fiscals del Cas Palau de la Música i també ha quedat demostrat que també és ell qui es desplaça a Suïssa (amb un avió de la policia) per tal d'obtenir les dades del suposat compte bancari a nom de Xavier Trias. Evidentment, aquests fets apuntats haurien de ser mereixedors d'una investigació judicial acurada per tal de depurar responsabilitats.

5 LES CONSEQÜÈNCIES

- 5.1 Mai es podran calibrar del tot les conseqüències reals del que ha suposat aquesta operació. Essencialment, perquè el que perseguia precisament és la influència en l'opinió de la ciutadania envers càrrecs públics, candidats electorals, partits i entitats socials. En aquest sentit, doncs, la valoració objectiva és complexa. Tanmateix i a tenor del que ha passat políticament parlant a Catalunya els darrers anys, haurem de concloure que l'efecte ha estat, en qualsevol cas, limitat. De manera que hem de reconèixer que els inspiradors d'aquesta trama no han assolit el propòsit inicialment plantejat.
- 5.2 Amb tot, això no resta gens de gravetat als fets exposats i provats. Al contrari, el que s'ha relatat en a Comissió d'Investigació i el que considerem plausible, senyala uns fets d'una magnitud intolerable en un estat democràtic. Estem parlant de possibles delictes tals com malversació de fons públics, de manipulació electoral, de falsedat documental, de prevaricació. A més de calumnies, difamacions, abús de poder i altres.
- 5.3 Per altra costat, considerem que, possibles conseqüències penals a banda, el que és evident es que els autors polítics d'aquesta conspiració haurien hagut d'assumir les responsabilitats polítiques conseqüents i que passen, al parer d'aquest Parlament, per la dimissió immediata de qualsevol càrrec públic que es pugui ostentar en aquest moment.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

- 5.4 Dit això, també manifestem que aquesta Comissió no s'hauria d'haver produït mai. No per la duresa dels fets relatats, que és molta, sinó perquè no hagués calgut. No hauria de ser una investigació parlamentària qui definís els detalls i l'abast d'aquesta conspiració criminal. En efecte, en el marc d'una democràcia, amb separació efectiva de poders i amb institucions amb un funcionament veritablement honest aquestes indagacions i judicis s'haurien de fer als tribunals i no al Parlament.
- 5.5 Però el fet es que malgrat la gravetat de tot el que s'ha anat sabent de la "Operación Catalunya", cap jutge, ni cap fiscal ha iniciat cap procés judicial per corroborar-ho i sobretot per determinar les responsabilitats penals o d'altre índole que se'n derivin.
- 5.6 La publicació de les converses és del juny del 2016. Som a l'agost de 2017. En aquest temps no s'ha judicialitzat res d'aquesta trama. Ni tampoc hi ha hagut cap querella, cap denúncia, cap aportació d'informació contradictòria. Cosa que pot arribar a ser indicatiu des del punt de vista de les persones sobre les quals s'han evocat tot tipus de sospites però també, en relació al sistema judicial. Especialment, en aquest darrer cas, pel que fa al paper de la Fiscalia.
- 5.7 Hem d'esmentar també que la majoria dels funcionaris suposadament implicats en tota aquesta trama –la major part policies retirats- han estat condecorats i alguns altres traslladats a altres destins apartats dels focus periodístics.
- 5.8 Es per això que: donat que ens trobem davant d'un dels escàndols més profunds de la democràcia espanyola i el règim del 78, tenint en compte que els fets que s'han anat concretant poden constituir clars delictes i que cap d'aquests casos està judicialitzat, ni tan sols denunciat aquesta Comissió d'Investigació acorda traslladar aquestes conclusions a la Fiscalia. Sens perjudici que cap de les persones físiques o jurídiques que han estat perjudicades puguin querellar-se directament. De fet, aquesta és una mesura que recomanem.

Palau del Parlament, 28 d'agost de 2017

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

Lluís Guinó i Subirós
Diputat del GP JS

Roger Torrent i Ramió
Diputat del GP JS

Marta Rovira i Vergés
Portaveu del GP JS